

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات



پیغمبرہ ری ئیسلام موحه مه د صلی الله علیه وسلم

سورانی

کر دی سورانی

رَسُولُ الْإِسْلَامِ مُحَمَّدٌ ﷺ



اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ
بِجَمْعِيَّةِ خِدْمَةِ الْمُحْتَوى الْإِسْلَامِيِّ بِاللُّغَاتِ

رَسُولُ الْإِسْلَامِ مُحَمَّدٌ ﷺ

پیغمبرِ نِیْسَلامِ موحِمدِ صلی اللہ علیہ
وسلم

اللَّجَّةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِجَمْعِيَّةِ خِدْمَةِ الْمُحْتَوَى الْإِسْلَامِيِّ بِاللُّغَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشنده ومیره بان

**پیغهمبه ری ئیسلام موحه مه د - صلی الله علیه
وسلم -**

پوخته یه ک سه باره ت به پیغهمبه ری ئیسلام موحه مه د¹
- صلی الله علیه وسلم- که تیدا ئه مانه باسکراوه: ناوی
وره چه له کی وشوینی له دایکبوون وپه روه رده بوون
وهاوسه رگیری وپه یامه که ی وئو شتانه ی بانگه شه ی بو
کردوو، ونیشانه وئایه ته کانی پیغهمبه رایه تی،
وشه ریه ته که ی وتپروانی بی به ره له لستکارانی (دورمنانی)
سه باره تی.

1- ناوی وړه چه له کی وئو شاره ی تیدا له دایکبووه وپه روه رده وگه ووه بووه

پیغهمبه ری ئیسلام: موحه مه د کوری عبدالله کوری
عبدالمطلب کوری هاشم له نه وه ی ئیسماعیله کوری

¹ وشه کانی (پیغهمبه ر و موحه مه د) پیکه وه له برگه کاندای داناره ئه میش
وهکو رمچا وکردنیک بو وهرگیزان، بویه هیوام وایه تیبینی ئه مه
بکریت.

ئىپراھىم -عليه السلام-. پيغەمبەرى خودا ئىپراھىم -عليه السلام- له شامەوہ هات بۆ مەككە، وھاجەرەى خىزانى وئىسماعىلى كورى له گەلدا بوو، وئىسماعىل -عليه السلام- مندائىكى ساوا بوو، بە فەرمانى خواى گەورە ھەردوويانى له مەككەدا نىشتەجى کرد، وکاتىک ئىسماعىل -عليه السلام- بوو بە گەنج؛ پيغەمبەر ئىپراھىم -عليه السلام- گەراپەوہ بۆ مەككە، وخواى وئىسماعىلى كورى كەعبەيان -مالى خودايان- دروستکرد، وخەلکى نىشتەجىبوو له دەوروپشتى مالى خودا و زۆر بوون، ومەككە بوو بە شوئىنى مەبەست بۆ ئەوانەى دەيانەوئىت پەرورەدگارى ھەموو بوونەوہرەکان بپەرستن، وبۆ ئەوانەى دەيانەوئىت ھەجى مالى خودا بکەن، وخەلکى بەردەوام بوون لەسەر تەوحىد (يەك خودا پەرستى) لەسەر ئاينى ئىپراھىم -عليه السلام- ھەتا چەند سەدەيەك. پاش ئەوہ لادان وتاوانەکان سەريان ھەلدا له دوورگەى عەرەبىدا ھەرەوہكو شوئىنەکانى تری سەر زەوى وتاوانەکانى سەردەمى بت پەرستى وجاهىليەت تىياندا تەشەنەى کرد وەكو: بت پەرستى، وكوشتنى كچان، وستەمکردن له ئافرەتان، وشاھىدى دانى درۆ، وئارەق (مەى) خواردنەوہ، وئەنجامدانى تاوان وخراپەكارىيە قىزەوہنەکان، وخواردنى مالى ھەتيو وخواردنى رىبا (سوو). لەم شوئىنەدا ولەم ژىنەگەيەدا پيغەمبەرى ئىسلام موھەمدى كورى عبدالله

له نهوهی ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم -عليهم السلام- له دایکبوو، له ساڵی ٥٧١هـ، پێش له دایکبوونی باوکی کۆچی دواپێ کرد، وله ته مه نی شه ش ساڵیدا دایکی کۆچی دواپێ کرد، ومامی ئه بو تالیب به خێوی کرد و په روه رده ی کرد، وبه هه تیوی وهه ژاری گه وه بوو، وبه کاری دهستی خۆی خواردن و بژێوی ژیا نی په یدا ده کرد.

2- هاوسه رگه ییه کی پیرۆز له گه ل ئافره ته تیکه ی په رخی ری خانهدانی گه وه

وکاتیک ته مه نی گه یشته بیست و پێنج ساڵی هاوسه رگه یی له گه ل ئافره ته تیکه ی به رپێزی شاری مه ککه کرد به ناوی خه دیجه ی کچی خوه ید -په زای خوای لیبیت-، وچوار کچ و دوو کوری له خه دیجه بوو، کورپه کان له ته مه نی مندالیدا مردن، ومامه له ی له گه ل خه یزانه که ی ومنداله کانی له ئه وه په ری نه رم و نیا نی وخۆشه و یستیدا بوو، بۆیه خه دیجه زۆر خۆشی ده و یست، و ئه ویش به هه مان شێوه خه دیجه ی خۆشه و یست، و ته نانه ت پاش مردنی خه دیجه هه ر له بیری نه کرد، و ئاژه لی ده کرد به قوریا نی وگۆشته که ی ده به خشی به هاو رپه کانی خه دیجه -په زای خوای لیبیت- ئه میش وه کو چاکه کارییه ک به رامبه ری وبۆ رپه زلێنا نی وبۆ پاراستنی خۆشه و یستی.

3- ده‌ستپیکردنی وه‌حی (سروش)

پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- له‌سه‌ر
په‌وشتیکی مه‌زن بوو له‌و کاته‌وه‌ی خودا دروستی کردووه،
وگه‌له‌که‌ی به (الصادق‌الأمین) واته: (راستگۆی ده‌ستپاک)
ناویان ده‌برد، وله‌کاره مه‌زنه‌کاندا به‌شداریان ده‌بوو، ورپی له
تاوانه‌کانی سه‌رده‌می بت په‌رستی وجاهیلیه‌تی خه‌لکی مه‌ککه
بوو وه‌ه‌رگیز له‌م تاوانانه‌دا به‌شداري نه‌ده‌کرد.

وکاتی‌ک ته‌مه‌نی گه‌یشته‌چل ساڵ له‌مه‌ککه‌دا؛ خوای
گه‌وره‌هه‌لی‌ئژارد بو‌ئوه‌ی ببیت به‌پیغه‌مبه‌ر، بۆیه‌جبریل -
علیه‌السلام- (که‌فریشته‌یه‌کی تایبه‌ته‌به‌هینانی وه‌حی -
سروش- بو‌پیغه‌مبه‌ران) هات بو‌لای وسه‌ره‌تا‌کانی یه‌که‌م
سوره‌تی قورئانی پیرۆزی بو‌هینایه‌خواره‌وه، که‌خوای گه‌وره
ده‌فه‌رمویت:

﴿اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
عَلَقٍ ﴿٢﴾ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ
الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾﴾

واته: {{ئهی پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-} بخوینه

به ناوی پهروه ردگارته وه که هه موو شتیکی دروست
کردووه (۱)

مروؤی دروست کردوه له خوینیکی به ستوو (۲)
بخوینه، پهروه ردگاری تو (له هه موو کهس)
به خشنده تره (۳)

ئه وهی که (مروؤی) فیری (نووسین) کردووه به
قه له م (۴)

مروؤی شاره زا کردووه به و شتانه ی که نه یده زانی (۵) {
[سورتهی العلق: ۱-۵]، هات بو لای خه دیجه ی خیزانی -
په زای خوای لیبت- و دلی ده له رزا، ورووداوه که ی بو ی
باسکرد؛ و خه دیجه دنیا وئارامی کرده وه، و بردی بو لای
کوری مامیکی به ناوی وهره قه ی کوری نه وفه ل - که پیشتر
بوو به نه سرانی و ته ورات وئینجیلی خویندبووه وه؛
خه دیجه ی پی ووت: ئه ی کوری مام، گوئیگره بزانه کوری
براکه ت چی ده ئیت: وهره قه به پیغه مبه ری ووت - صلی الله
علیه وسلم: ئه ی کوری براکه م چیت بینی؟ پیغه مبه ر - صلی
الله علیه وسلم - ئه و رووداوه ی به سه ریدا روویدا بو ی
باسکرد، وهره قه پی ووت: (ئه وه جبريله که خودا دایبه زاند
بو سه ر موسا، خوژگایه گه نج ده بووم، خوژگایه زیندوو
ده بووم له و کاته ی که قه ومه که ت تو ده رده که ن، پیغه مبه ری

خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- فہرمووی: «ٹایا ئہوان من دہردہ کەن -لە مە ککە-؟»، ووتی: بە ئی، ھەریاویک وە کو تو ئەم پە یامە ی ھینا بیت؛ ئەوا دژایە تی کراوە، ئە گەر بگەم بە رۆژە کانت بە ئەو پەری ھیزەوہ سەرت دەخەم¹

ولە مە ککە دا بەردەوام قورئانی پیرۆز بۆ پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- دادە بەزی، کە جبریل -علیہ السلام- دە یھینایە خوارەوہ لە لایەن پەرەردگارەوہ، و ھەر و ھا جبریل وردە کاری پە یامە کەشی بۆ دە ھینا.

و بەردەوام بوو لە بانگەشە کردنی گە لە کە ی بۆ ئایینی ئیسلام، بە لām ئەوان بە رامبەری وەستان و دژایە تیان کرد، و ئەو ھیان خستە پیشی بە رامبەر بە وەستان لەم بانگەوازی و پایەمە: مāl و موئک و سامانی زۆری پیبەخشن، بە لām پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- ھەموو ئەمانە ی رەت کردەوہ، و ئەو ھیان پیی ووت ھەر و ھە کو چۆن بیباو ھەران بە پیغەمبە رانی پیشوویان ووت: ساحیرە، درۆزنە، و بانگەوازە کە یان لە سەر تەنگ کردەوہ، و ھیرشیان کردە سەر لاشە ی پیرۆزی و شوئیکە و تووانیان چە و ساندەوہ. و پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- بەردەوام لە بانگەوازی کردن بۆ لای خوا ی گەورە لە مە ککە، ولە وەرزی حەج و وەرزی بازارە

¹ متفق عليه، صحيح البخاري: (2)، وصحيح مسلم: (152).

عه ره بیه کاندای به خه لکی ده گه یشته و بانگه وازیانی ده کرد بو
 ئایینی ئیسلام، ومه بهستی دونیا وده سه لات نه بوو، وبه
 شمشیر خه لکی نه ترساند، ونه ده سه لادار ونه پادشا بوو،
 وبه رهنگار بوونه وهی راگه یاند له سه ره تایی بانگه وازییه کهیدا
 ئه ویش ئه وه بوو که ئه گهر ده توانن با کتیبیک بهینن وه کو
 قورئانی پیرۆز، وبه رده وام بوو له به رهنگار بوونه وهی
 به ره نه ئستکارانی به به لگه کانی قورئان، بویه خه لکانیک
 باوه ریان پیی هینا وبوون به هاوه لی - ره زای خویان لیبت -.

وله مه ککه دا خوی گه وره ریزی لینا ئه ویش به شه وره وی
 (ئیسراء) به رهو (بیت المقدس) له شام، وپاشان به رز بووه وه
 به رهو ئاسمان (المعراج)، وزانراوه که خودا پیغه مبه ر ئیلیاس
 ومه سیحی (عیسای) به رز کرده وه به رهو ئاسمان - علیهما
 السلام -، وئه میش له لای مسوئلمانان ونه سرانیه کان
 باسکراوه. وپیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - له لایه ن خوی
 گه وره وه فه رمانی نوێژکردنی پیکرا له ئاسماندا، وئه ویش ئه م
 نوێژهیه که مسوئلمانان ئه نجامی ده دهن پینج جار له رۆژ
 وشه ویکدا، وهه روه ها له مه ککه دا نیشانه وموعیزه یه کی
 مه زنی تر روویدا که ئه ویش بریتی بوو له له ت بوونی مانگ
 هه تاوه کو موشریکه کانیش بینیان.

وکافره کانی قوره یش هه موو هوکارێکیان به کارهینا بو

ئەوھى رېڭرى لېبىكەن: ئەمىش بۆ ئەوھى خەللى لە بانگەوازەكەى دوور بىكەوئىتەوھ، وزۆر زىدەپەويان كورد لە داواكردنى بەلگە ونىشانە وئايەتەكان سەبارەت بە راستگوئى پىغەمبەرايەتى، وداواى پىشتىوانيان لە جولهكەكان كورد بۆ ئەوھى بەلگەيان پىدەن كە بتوانن بەھۆيانەوھ گفتوگوئى پىبىكەن (موجادەلەى پىبىكەن) وبۆ ئەوھى رېڭرى بىكەن خەللى شوئى بىكەوئىت.

وكاتىك ئازار وئەشكەنجەدانى كافرەكان زىادى كورد بەرامبەر مسوئلمانان؛ پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - ئىزنى دا بە كوچكردنى ھەندىك لە مسوئلمان بەرھو حەبەشە، وپىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - پىيانى فەرموو: پادشاھەكى دادپەرورەى تىدايە كە كەس لە لای ئەو ستەمى لىناكرىت، وپادشاھەكى گاوپ (نەسرانى) بوو، و دوو كوۆمەل لە مسوئلمانان كوچيان كورد بەرھو حەبەشە، وكاتىك گەيشتن بە حەبەشە باسى ئاينى ئىسلاميان كورد بۆ پادشا نەجاشىھە كە بەو شىوھى پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - پىي ھاتووھ؛ وپادشاكە مسوئلمان بوو، و ووتى: واللہ ئەمە وئەوھى موسا - عليه السلام - ھىناوئەتى لە ھەمان تاقەوھ ھاتوون، وقەومەكەى بەردەوام بوون لە ئازاردانى ھاوئلانى.

ولەوانەى باوھريان پىھىنا لەو وەرزەدا چەند كەسىك بوو

که له مه‌دینه‌وه هاتبوون و به‌یعت و به‌یمانان پ‌یدا له‌سه‌ر
 ئاینی ئیسلام وله‌سه‌ر سه‌رخستی ئه‌گه‌ر کۆچ بکات به‌ره‌و
 مه‌دینه، وله‌و کاته‌دا شاری مه‌دینه ناوی (یه‌سریب: یث‌رب)
 بوو، وفه‌رماندرا به‌ ئه‌وانه‌یان له‌ مه‌ککه‌دا ماون کۆچ بکه‌ن
 به‌ره‌و مه‌دینه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-، بۆیه
 کۆچیان کرد و ئاینی ئیسلام ب‌لاو بووه‌وه له‌ مه‌دینه‌دا، و ئاینی
 ئیسلام چوو ه‌موو مائ‌یکی ئه‌و شاره‌.

پاش ئه‌وه‌ی بانگه‌وازی پ‌یغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-
 بۆ لای خ‌وای گه‌وره له‌ مه‌ککه‌دا سیازده سائ‌ی خ‌ایاند، خ‌وای
 گه‌وره ئ‌یزنی پ‌یدا که کۆچ بکات به‌ره‌و مه‌دینه؛ بۆیه پ‌یغه‌مبه‌ر
 -صلی الله علیه وسلم- کۆچی کرد، وله بانگه‌وازی کردن بۆ
 لای خ‌وای گه‌وره به‌رده‌وام بوو، و دابه‌زینی به‌شه‌کانی تری
 شه‌ریعه‌تی ئیسلام به‌رده‌وام بوو، و ده‌ستی کرد به‌ ناردنی
 ن‌یردراوه‌کانی به‌ په‌یامه‌وه بۆ لای سه‌رۆک ه‌وز وعه‌شیره‌ت
 و پادشاکان بۆ ئه‌وه‌ی بانگه‌وازییان بکه‌ن بۆ مس‌وڵمان بوون،
 وله‌وانه‌ش که ن‌یردراوی بۆ لایان نارد: پادشای رۆمه‌کان،
 و پادشای فارسه‌کان، و پادشای میسر.

وله مه‌دینه ره‌ووداوی خ‌ۆرگی‌ران ره‌ویدا بۆیه خه‌ل‌کی
 ترسان، ور‌یکه‌وت وابوو ئه‌و رۆژه رۆژی کۆچی د‌وایی
 ئ‌یبراهیمی ک‌وری پ‌یغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- بوو،

وخەلکی ووتیان: خۆر گیرا بەهۆی مردنی ئیبراھیمەو، بەلام
پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووی:

(إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَكْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ،
وَلَكِنَّهُمَا مِنْ آيَاتِ اللَّهِ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِمَا عِبَادَهُ).

واتە: (خۆرگیران ومانگ گیران بەهۆی لەدایکبوون یان
مردنی هیچ کەسێکەو، روونادەن، بەلکو ئەوانە لە نیشانە
وئایەت و بەلگەکانی خودان، کە بەهۆیانەو بەندەکانی
دەترسێنێت)،^۱ ئەگەر پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم-
درۆزن بووایە ئەوا بە پەلە دەبوو لە ترساندنی خەلکی لەوێ
کە بە درۆی بخەنەو و دەییوت: ئەو خۆر بەهۆی مردنی
کۆرە کەمەو، گیراوە ئەو چی سەبارەت بە ئەو کەسێ کە
من بە درۆ دەخاتەو.

وپیغەمبەر موخەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- خوای
گەورە بە کەمال و ئەوپەری پەشت جوانی وەسفی کردووە لە
قورئانی پیرۆزدا کە دەفەرمویت:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝﴾

واتە: (و بە راستی تۆ لەسەر پەشت و ئاکار و خوویەکی
ئێجگار بەرز و گەورەیت) [سورەتی القلم: ۴]، سێفەتەکانی

¹ (صحیح مسلم: 901)

هه موو ره وشتتیکي جوان بوو وه کو راستگویی و دلسوژی و نازایه تی و دادپهروهی و وه فاداری ته ناتهت به رامبه ر به ره له سستا کارانیش، وریزلینان و به خشنده پی و به خشی نی به هه ژاران و که م ده رامه تان و بیوه ژن و خاوه ن پیداو یسته کان به لاوه خو شه ویست بوو، و سوور بوو له سهر هیدایه تدانی خه لکی، و به زه پی و ره حم هاتنه وه به خه لکی، و ساده پی - تواضع ی به رامبه ریان و خو به گه وره نه زانین؛ هه تا وه کو پیاو تکی نه ناسرا و ده هات و به دوا ی پیغه مبه ر - صلی الله علیه و سلم - ده گه را و پر سیاری له ها وه لان ده کرد - ره زای خویان لیبت - سه باره تی وله کاتیکدا ئه ویش له نیوانیاندا بوو و نه یده ناسیه وه، بویه ده یووت: کام له ئیوه موحه مه ده؟

وژیان نامه و سیره تی پیغه مبه ر - صلی الله علیه و سلم - نیشانه و به لگه یه که له سهر جوانی و که مال و به خشنده پی مامه له کردنی له گه ل هه موودا: دوست و درمن، و نزیک و دوور، و گه وره و بچووک، و پیاو و نافرته، و نازهل و بالنده.

و کاتیک خوا ی گه وره ئاینه که ی ته وا و و کامل کرد، و پیغه مبه ر - صلی الله علیه و سلم - په یامی خودای به ئه و په ری کاملیه وه گه یاند، له ته مه نی شه ست و سی سالیدا کوچی دوا پی کرد، چل سال له ته مه ن پیش پیغه مبه رایه تی، و بیست و سی سال له ته مه ن وه کو پیغه مبه ر. و پیغه مبه ر -

صلی اللہ علیہ وسلم- له شاری مه دینه له گۆر دانرا، وهیچ مال و سامان و میراتیکی له پاش خۆیه وه جینه هیشت، جگه له هیستریکی سپی نه بیته، وزه وییه ک که به خشی به ریبواران وه کو خیر.¹

ژماره ی ئهوانه ی که مسوڵمان بوون و باوهریان به په یامه که ی هیئا وشوینی که وتن خه لکیکی زۆر بوون، وله حه جی مالئاواییدا زیاتر له سه د هه زار هاوه لی له گه لدا بوو، که پیش سی مانگ له کوچی دواپی ئه نجامیدا، وله وهیه ئه میس له نهیانی پاراستنی ئاینه که ی و بلا و بوونه وه ی بیته، و هاوه لانی که له سه ر بنچینه وره وشته کانی ئاینی ئیسلام په روه رده یانی کرد باشتترین مروف بوون له روانگهی دادپه روه ری وزوهد و وه ره ع و وه فاداری و خۆبه خشین بو خزمه تکردنی ئه م ئاینه مه زنه ی که باوهریان پیهیئا.

وباشترینی نیو هاوه لان - په زای خویان لی بیته- له روانگهی ئیمان و کرده وه و به راستدانان و به خشین و ئازایه تی و به خشنده یی ئه مانه بوون: ئه بوبه کری سدیق، عومه ری کوری خه تاب، عوسمانی کوری عه فان، عه لی کوری ئه بی تالب - په زای خویان لی بیته-، و ئه م هاوه له به ریزانه له و که سانه بوون که له سه ره تای بانگه وازه کهیدا باوهریان پیی

¹ صحیح البخاری (4461) 15/6.

هینا وئەمانیش لە دوای ئەو بوون بە جینشین -خەلیفە-،
 و بوون بە ھەلگری ئالای ئاین لە پاش کۆچی دوایی پیغەمبەر
 -صلی اللہ علیہ وسلم-، وھیچ تایبەتمەندییەکی
 پیغەمبەرایەتیان نەبوو و پارێزراو -مەعصوم- نەبوون لە
 گوناھکردن، و پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- ھیچ
 تایبەتمەندییەکی سەبارەتیان باس نەکرد جیا لە ھاوہلانی تر،
 مەگەر ئەو نەبێت کە ئەمان لە نیو ئەو دە ھاوہلە وچەند
 ھاوہلاییکێ ترن کە مۆژدەیی بەھەشتیان پێدراو.

خوای گەورە ئەو کتیبەیی پاراست کە ئەو هینای (قورئان)
 و ھەروەھا سونەت و ژياننامە (سیرەت) و فەرموودەکانی
 و کردەووەکانی پارێزراون بەو زمانەیی کە قسەیی پێکردووە،
 و ھیچ ژياننامەییەکی (سیرەتییکی) لە میژوودا نەپارێزراو و ھەکو
 پاراستنی سیرەتی پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم-، بەلکو
 ھەمووی پارێزراو و تۆمارکراو تەنانەت چۆنیەتی خواردن
 و خواردنەو و خەوتن و پیکەنینیشی؟ چۆن مامەلە لە گەل
 خێزانە کەیی دەکات ئەگەر بچیتە مائەوہ؟ ھەموو ھالەتەکانی
 و ژياننامەیی نووسراونەتەو و تۆمارکراون لە سیرەتدا، ئەو
 مەرفئییکی پیغەمبەر بوو و ھیچ لە تایبەتمەندییەکانی
 پەرورەدگاری نەبوو، و ناتوانیت و دەسەلاتی ئەوہی نییە ھیچ
 سوودییک بە خۆی بگەییەنیت یان زیانییک لەسەر خۆی

لابدات به بئ ویستی خودا؛ چونکه هه موو شتیک له ژیر
ویست وده سه لاتی خودایه.

4- په یامه که ی

خوای گه وړه موحه مه دی نارد -صلی الله علیه وسلم-
پاش ئه وهی شیرک وکوفر ونه زانین به سهر زه ویدا ته شه نه ی
کردبوو، وله سهر زه ویدا هیچ که سیک نه بوو که خودا به
ته نها بپه رستیت به بئ بریاردانی شه ریک وهاوبه ش له
په رستنیدا مه گهر ژماره یه کی که م نه بیت له ئه هلی کتیب
(جوله که وگا وړه کان)، بویه خودا پیغه مبه ر موحه مه دی نارد
-صلی الله علیه وسلم- وه کو کو تا په یامبه ر، خوای گه وړه به
هیدایه ت وئاینی هه ق وراستی ناردی بو هه موو خه لکی بو
ئه وهی سه ریبخات به سهر هه موو ئاینه کانی تردا، وبو ئه وهی
خه لکی دهر به ئنیت له تاریکایی بت په رستی وکوفر ونه زانین بو
نور وهیدایه تی ته وحید (یه ک خودا په رستی) وئیمان (باوهر)،
وپه یامه که ی ته واکاری په یامی پیغه مبه رانی پیشووه -علیهم
السلام-.

وپيغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- بانگه وازی بو هه مان
شت کرد که پیغه مبه رانی پیشوو بانگه وازیان بو کرد: نوح
وئیراهیم وموسا وسوله یمان وداود وعیسا وئهوانی تر -
علیهم الصلاة والسلام-؛ که بریتی بوو له بانگه وازی کردن بو

باوه‌ره‌ینان به‌وه‌ی که خودا (الله) په‌روه‌ردگاری هه‌موو
 بوونه‌وه‌ره‌کانه ته‌نها ئه‌و خو‌لقینه‌ره و‌ر‌و‌زیده‌ره
 و‌بوونه‌وه‌ره‌کان زیندوو ده‌کات و‌ده‌یانمرئیت و‌پاشا
 و‌خواه‌نداری هه‌موو شتی‌که، و‌ئه‌و کاروباری بوونه‌وه‌ره‌کان
 به‌ر‌پ‌وه‌ ده‌بات، و‌ئه‌و به‌ ره‌ئفه‌ته و‌میهره‌بانه به‌رامبه‌ر
 بوونه‌وه‌ره‌کان، و‌خودا خو‌لقینه‌ری هه‌موو شتی‌که له
 گه‌ردووندا ئه‌و شتانه‌ی ده‌یان‌بینین و‌ئه‌وانه‌ش که نایان بینین،
 و‌هه‌رکه‌سیک یان شتی‌ک جگه‌ له خودا دروستکرای‌که
 (مه‌خلوقی‌که) له دروستکراوه‌کانی خ‌وای گه‌وره.

هه‌روه‌ها بانگه‌وازی کرد بۆ په‌رستی خودا و‌وازه‌ینان له
 په‌رستی جگه‌ له ئه‌و زاته مه‌زنه، و‌به‌ ئه‌وپه‌ری جوانی و‌کاملی
 ڕوونی کرده‌وه که خودا تاکه له په‌رستندا وله مو‌لک
 و‌خواه‌نداری و‌خو‌لقاندن و‌به‌ر‌پ‌وه‌ردنی گه‌ردوون
 و‌بوونه‌وه‌ردا، و‌روونی کرده‌وه که خودا نه‌ مندالی هه‌بووه‌ و‌نه
 له‌دایک‌بووه، و‌هیچ هاوتا و‌هاوشی‌وه‌یه‌کی نییه -سبحانه
 و‌تعالی-، و‌تی‌که‌ئ و‌به‌رجه‌سته نابیت له‌گه‌ئ هیچ یه‌کی‌ک له
 بوونه‌وه‌ر و‌دروستکراوه‌کانیدا.

و‌بانگه‌وازی کردووه بۆ باوه‌ره‌ینان به‌و کتیبانه‌ی له‌لایه‌ن
 خوداوه‌ نێ‌ردراون و‌ه‌کو په‌ره‌کانی ئی‌براهیم (صحف‌ ابراهیم)
 و‌په‌ره‌کانی موسا (صحف‌ موسا) و‌زه‌بور و‌ته‌ورات و‌ئینجیل،

وههروهه ها بانگهوازی کردووه بۆ باوه رههینان به هه موو
 پیغه مبه ران -علیه السلام-، و بانگه شهی بۆ ئهم بیرو باوه ره
 کردووه: هه رکه سیک کافر بیّت به پیغه مبه ریک و به درۆی
 بخاته وه وه کو ئه وایه کافر بوو بیّت به هه موو پیغه مبه ران
 وهه موویانی به درۆزن دانا بیّت.

وموژدهی ره حمهت ومیهره بانی خودای به هه موو خه لکی
 دا، و خودا ئه و زاته یه که هه موو پیوستیه کانیا
 پیده به خشیّت له دونیادا، و خودا پهروه ردگار یکی به ره حم
 و به زه ییه، و ته نها ئه و زاته لیپرسینه وه له بهنده کان ده کات
 کاتیک له گوڤه کانیا زیندوو یان ده کاته وه له پوژی قیامه تدا،
 و ئه و پا داشتی ئیمانداران ده داته وه له سه ر ئه نجامدانی کرده وه
 چاکه کان و چاکه به ده ئه وهنده یه و زیاتر هه تا خودا بیه ویت،
 و خراپه ته نها وه کو خۆی ده نوو سرت، و له به هه شتدا
 نیعمه تییکی به رده وامیان و نه برا وه یان هه یه، و ئه وه ی کافر
 و ییبا وه ر بیّت و کرده وه خراپه کان ئه نجامبدات ئه و سزا که ی
 له دنیا و قیامه تدا وهرده گرت.

و پیغه مبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- له
 په یامه که یدا بانگه وازی نه کرد بۆ به شکو دانان و مه زندانانی
 هوژه که ی وشاره که ی و نه فسی پیروزی خۆی، به لکو له
 قورئانی پیرو زدا ناوی هه ندیک له پیغه مبه ران زیاتر له ناوی

ئەو ھاتووە ۋەكو ئىبراھىم وموسا وعيسا ونوح -عليھم السلام-، وناوى دايكى وخىزانەكانى لە قورئانى پىرۆزدا باسنەكراو، بەلام لە قورئانى پىرۆزدا باسى دايكى موسا كراوە زياتر لە يەك جار، وناوى مەريەم -عليھا السلام- زياتر لە سى وپىنج جار باسكراو لە قورئانى پىرۆزدا.

ويڭەمبەر موخەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- پارىزراو (مەعصومە) لە ھەموو شتێک کە پىچەوانەى شەرىعەت وئەقڵ وفیترەت ورەوشى جوان بێت؛ چونکە پىڭەمبەرەن -عليھم السلام- پارىزراون سەبارەت بە گەياندن پەيامەکان لە لایەن خوداو، وپىيان سپىردراو کە فەرمانەکانى خودا بگەيەنن بە بەندەکانى، وپىڭەمبەرەن -عليھم السلام- ھىچ تايبەتمەندى وسیفەتێکى پەرورەدگارێتى يان خودايەتيان (ئولۇھىيەتيان) نىيە؛ بەلکو ئەوان مروڤن ۋەكو ھەموو مروڤەکانى تر تەنھا جياوازيان ئەوھىيە کە پىڭەمبەرى خودان و ۋەحيان (سروشيان) بۆ دىت لە لایەن خودا، ونايىت بپەرسترن وبکرن بە ھاوبەش وشەريکى خودا لە پەرستنىدا. ولە مەزنترين شاھىدى دەرەکان لەسەر ئەوھى کە پەيامەکەى پىڭەمبەر موخەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- ۋەحى وسروشە لە لایەن خوداو ئەوھىيە کە ھەتائەمرۆبوونى ھەيە بە ھەمان ئەو شىوھىيەى کە لە ژيانىدا پەيڤەوى دەکرد،

وزیاتر له یه ک ملیار مسولمان شوینی ده که ون، و واجبه شه رعیه کان جیبه جی ده که ون وه کو نوژ وروژوو وزه کات وحه ج وجگه له ئه مانه به بی هیچ گورانکاریه ک وده ستکاریه ک له چونیته ئه نجامدانی په رستنه کاند.

5- به لگه ونیشانه ونایه ته کانی پیغه مبه ر ایه تی

خوای گه وره پشتیوانی له پیغه مبه ران کرد به و ئایه ت وموعجیزانه ی که به لگه ن له سهر پیغه مبه ر ایه تیان، وهه وره ها ئه و نیشانه وبه لگانه یان پیده به خشیت که پروون وئاشکران وشاهییدن له سهر راستی په یامه که یان، وهه موو پیغه مبه ریک خوای گه وره ئه وهنده ئایه ت ونیشانه وموعجیزه ی پیبه خشیوو که به سه بو ئه وهی مروّف باوه ری پیبه یین، ومه زنترین ئایه ت وموعجیزه که خوای گه وره به پیغه مبه رانی به خشی بیت ئایه ت وموعجیزه کانی پیغه مبه رمانه موحه مه د -صلی الله علیه وسلم-، خوای گه وره قورئانی پروژی پیبه خشی، وئهم نیشانه وموعجیزه یه هه تاوه کو پروژی قیامه ت ده مینیتته وه، وهه وره ها خوای گه وره ئایه ت وموعجیزه ی زوری تری پیبه خشی، وموعجیزه کانی پیغه مبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- زورن، له وانه ش:

ئیسرا ومیعراج (شه وړه ی وبه رزبونونه وه به ره و ئاسمان)،

ولهت بوونی مانگ، وبارینی باران چهند جارێک پاش ئه‌وه‌ی
نژای کرد که خودا باران ببارینیت پاش ئه‌وه‌ی خه‌لکی تووشی
وشکه‌سالی بوون.

وزۆربوون و به‌ره‌که‌تدار بوونی خواردن وئاوێکی کهم
ئه‌میش ده‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی خه‌لکی زۆر لێ بخۆن یان
بخۆنه‌وه.

وهه‌موو ئه‌و هه‌والانه‌ی که باسیکردوو ه‌سه‌باره‌ت به
شته نه‌زانراوه‌کان (غه‌یبیا ته‌کان) ه‌یچ که‌سیک به‌م
ورده‌کارییه‌ ئه‌و پرووداوانه‌ی باس نه‌کردوو، وه‌کو هه‌والدانی
سه‌باره‌ت به‌ چیرۆکی پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ڵ قه‌ومه‌کانیان،
وچیرۆکی یارانی ئه‌شکه‌وت (أصحاب الکهف) وجگه‌ له
ئه‌مانه‌.

هه‌والدانی سه‌باره‌ت به‌ پرووداوه نه‌زانراو وشاراوه‌کانی
داهاتوو (غه‌یبیا ته‌کان)؛ ئه‌میش به‌هۆی ئه‌وه‌ی خودا به
وه‌حی پێی راگه‌یاندوو، وه‌کو هه‌والدانی به‌ ده‌رچوونی ئاگرێکی
له‌ خاکی حیجازوهه‌ وئهم پرووداوه‌ روویدا و خه‌لکی شام بینیان،
وهه‌روه‌ها به‌رزکردنه‌وه‌ی باڵه‌خانه‌کان له‌ لایه‌ن که‌سانیکی
دیاریکراوه‌.

یارمه‌تی وپشتیوانیکردنی له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌ وپاراستنی
له‌ زیانی خه‌لکی.

وئەو پەيمانانەى بە ھاوہلانى فەرموو ھاتە دى، وەكو:
(لَتُفْتَحَنَّ عَلَيْكُم فَارِسُ وَالرُّومُ، وَلَتُنْفَقَنَّ كُنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ).

واتە: (فارس وروم فەتح دەكەن -پرژگار دەكەن-،
 وخەزىنەكانيان (ئالتون وزىو وسامانەكانيان) لە پىناو
 خواى گەورە دەبەخشن وخەرجى دەكەن).

خودا يارمەتيدا ئەویش بە ناردنى فریشتەكان بۆ ئەوہى
 پشتیوانى بن.

وموژدەى پىغەمبەران -عليهم الصلاة والسلام- بۆ
 قەومەكانيان سەبارەت بە پىغەمبەرايەتى موحەمەد -صلی
 اللہ علیہ وسلم-، ولەو پىغەمبەرانەش كە موژدەيان بە ھاتنى
 داوہ: موسا وداود وسولەيمان وعيسا وجگە لە ئەمان لە
 پىغەمبەرانى نەوہى ئيسرائيل -عليهم السلام-.

وبە بەلگە ئەقلیەكان ونمونە باسكراوہكان، كە ئەقلی

1 ھەروەكو خواى گەورە دەفەرمویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ
 فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا
 لَهُ ۖ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِذُوهُ مِنْهُ ۖ ضَعُفَ الطَّالِبُ
 وَالْمَطْلُوبُ) [سورة الحج:73] واتە: (ئەى خەلكىنە، نمونەيەك
 ھێنراوەتەرە جا گوێى بۆ بگرن بێگومان ئەوانەى ھاواریان لى دەكەن
 لە جياتى خودا ھەرگیز ناتوانن مێشێك دروست بكەن ھەرچەند

سهلامهت دانی پېدا ده نیت.

وئهم ئایهت ونیشانه وبه لگه ونمونانه زور وبه ربلاون له
قورئان وسونهت وژياننامه ی (سیره تی) پیغه مبه ر -صلی الله
علیه وسلم-، وبه لگه ونیشانه کانی پیغه مبه رایه تی موحه مه د
-صلی الله علیه وسلم- زیاترن له وهی سنووردار بکرین،
وهه رکه سیک دهیه ویت بینا خوینیتته وه ئه و با سهیری قورئان
وسونهت وکتیبه کانی سیرهت بکات که پر ن له هه والی
دلنیاده ر ویه قینی سه بارهت به م ئایهت ونیشانه وموعجیزانه.
ئه گهر ئهم نیشانه وموعجیزه مه زنانه پروویان نه دایه ئه و
دوژمنانی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- له کافره کانی
قوره یش وجوله که ونه سرانیه کان که له دورگه ی عه ره بیدا
بوون به هه لیان ده زانی بو ئه وهی به دروی بخه نه وه وخه لکی
لی ئاگدار بکه نه وه چونکه هیچ موعجیزه ونیشانیه کی پی
نییه که بیسه لمینیت پیغه مبه ری خودایه.

وقورئانی پیروژ ئه و کتیبه یه که خودا ناردی بو پیغه مبه ر
موحه مه د -صلی الله علیه وسلم-، وقورئان وته ی
پهروه ردگاری هه موو بوونه وه ره کانه، وخودا رکا به ری هه موو
مروؤف وجنؤکه کانی کردووه که کتیبیک بهین وه کو قورئان

هه مووشیان بوی کوبینه وه وئهم گهر میشیش شتیکیان لی بفرینیت
ناتوانن لینی بسیننه وه، داواکار وداو الیکراو لاواز وبی دهسه لاتن

يان سورەتيك بهيڻن وه كو سورەتە كانى قورئان، وئەم پکا بەرى
کردنە بەردەوامە هەتاوہ کو ئەمڕۆ، وقورئانی پیرۆز وەلامى زۆر
پرسیارى گرنگ دەداتەوہ که خەلکى سەبارەت بە دۆزینەوہى
وہ لاما کانیان تووشى سەرگەردانى بوون، وقورئانی پیرۆز بە
زمانى عەرەبیە وەتاوہ کو ئەمڕۆش ھەر بە ئەو زمانە
پارێزراوہ، وتەنانەت یەک پیتیشى لى کەم نەبووئەوہ،
وچاکراوہ وבלاوکراوئەوہ، وکێبیکى مەزنە و دەستەوہستین
کارە، ومەزنترین کتیبە کہ بۆ خەلکى ھاتبیت، و دەبیت مڕۆف
بیخوینیتەوہ یان وەرگیڕاوى ماناکانى بخوینیتەوہ،
و ھەرکەسیک بیبەش بیت بە ئیمان و باوہرھینان بە ئەم
کتیبە و خویندەوہى ئەوا بىگومان ھەموو خیریکى لە
دەستچووە، وسونەت وریباز وژیانى (سیرەتى) پیغەمبەر
موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- پارێزراوہ ونەقلکراوہ بە پى
زنجیرەى ک گیرەرەوہى متمانەپیکراو وتۆمارکراون لە
چەندەھا کتیب کہ بە زمانى عەرەبى نووسراونەتەوہ ئەو
زمانەى کہ پیغەمبەر موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم-
قسەى پیکردووە ھەر وەکو ئەوہ وابیت ئیستا لە نیوانمانداى
وقسە دەکات، و وەرگیڕدراوہ بۆ سەر چەندین زمان، وقورئانى
پیرۆز وسونەتى پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- تاکە
سەرچاوہى ئەحکام وتەشریعاتەکانى (یاسادانەکانى) ئاینى
ئىسلامن.

6- ئەم شەرىعەتەى كە پېغەمبەر موحەمەد -

صلی اللہ علیہ وسلم- پىي ھاتووہ

ئەم شەرىعەتەى كە پېغەمبەر موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- پىي ھاتووہ شەرىعەتى ئىسلامە، كە كۆتە شەرىعەت وپەيامى خودايە، لە بنچىنەدا وەكو شەرىعەتى پېغەمبەرانى پېشووہ ئەگەرچىش ھەندىك لە حوكمەكانى ئەم شەرىعەتە لە چۆنىەتيدا جياوازە.

شەرىعەتى ئىسلام لە ئەوپەرى كاملى و تەواويدايە، وبۆ ھەموو سەردەم وشوئىنىك دەگونجىت، وھۆكارى چاكبوونى دىندارى ودونىاي خەلكىە، وھەموو ئەو پەرىستانەى تىدايە كە واجبە لەسەر بەندەكان بۆ پەروەردگارى ھەموو بوونەو ھەرەكان ئەنجامى بەدن وەكو نوێژ كردن ورۆژوو گرتن، و لەگەڵ پروونكردنەو ھى مامەلە دارايىيەكان و ئابورىيەكان وكۆمەلایەتەكان و سىياسىيەكان وجەنگىيەكان و ژىنگەيىيەكان ؛ ئەو ھى دروستە و ئەو ھى قەدەغەكراوہ وجگە لە ئەمانەش لەو شتانەى كە ژيانى مروفي پىويستى پىي ھەيە بۆ دونيا وبۆ دوارۆژى.

و ئەم شەرىعەتە ئاين و دىندارى خەلكى دەپارىژىت و ھەروەھا نەفس (خوئىن) و ناوبانگ (شەرەف) و سامان و ئەقل و نەو ھەكانيان دەپارىژىت، و شەرىعەتى ئىسلام ھەموو

فهزل وچاکه کارییه کی تیدایه، وئاگاداری وهه ره شه دهکات سه بارهت به هه موو به دره وشتی و خراپه کارییه ک، وئیسلا م بانگه شه دهکات بو ریزگرتن له مروّقه کان و مامناوهندی و دادپهروه ری و دلسوژی و پاکیتی و وردبینی و خوشه ویستی، و خوشویستی خیر وچاکه بو خه لکی، و پاراستنی خوینی خه لکی، و پاراستنی ئه من وئاسایشی و لاته کان، و ترساندنی خه لکی حه رامکردوو به ناهه ق، و پیغه مبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- جهنگی به رپا ده کرد له دژی تپه راندنی سنووره کانی خودا و خراپه کاری و خورافهت و په رگیری وره هبانیهت (دوو ره په ریزی له خوشیه حه لاله کانی دنیا به نیه تی په رستن) به هه موو شیویه ک.

و پیغه مبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- پروونی کرده وه که خوای گه وره ریزی له هه موو مروّقه کان گرتوو ه - به پیاوان وئافره تانه وه، وهه موو مافیکی پینان به خشیوو ه، و مروّف به رپر سیاره سه بارهت به بزارده کانی و کرده وه کانی وهه لسوکه وته کانی، وته نها خودی ئه م مروّقه به رپر سیاره سه بارهت به هه رشتیک که بیته زیان بو نه فسی خو یان زیان بو خه لکی، وئاینی ئیسلا م پیاو وئافره تی به یه کسان داناوه له روانگهی ئیمان و به رپر سیاریه تی و پاداشت و سزا، وله م شه ریعه ته دا گرنگیه کی تایبهت به ئافرهت دراوه ئه گه ر

دایک یان هاوسەر یان خوشک یان کچ بیت.

وئەم شەریعەتە ی که پیغەمبەر موخەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- هیناویەتی هاتووە یەکیک لە ئامانجەکانی بریتیه لە پاراستنی ئەقل و حەرەمکردن و قەدەغەکردنی هەرشتیک ببیتە هۆی تیکچوون و نەمانی ئەقل و هۆش وەکو مە ی خواردنەوہ (خواردنەوہ ی بیھۆشکەرەکان)، ئیسلام ئاینی وەکو روشنکەرەوہ ی رێبازی ئەقل ناساندووہ؛ بۆ ئەوہ ی مروف خودا بپەرستیت بە چارپۆشی و زانستەوہ، و شەریعەتی ئیسلام باسی ئەقل و هۆشی بە مەزن داناوہ و بوونی ئەقل و هۆشی بە مەرج داناوہ بۆ واجب بوونی ئەرکە شەریعیەکان (تەکلیفە شەریعیەکان)، و ئەقڵی ئازاد کرد لە کۆت و زنجیری خورافیات و بت پەرستی.

و شەریعەتی ئیسلام زانستی راست بە مەزن دادەنیت، و هانی گەڕانی زانستی دوور لە هەوا و ئارەزوو دەدات، و بانگەشە دەکات بۆ تێروانین و بیرکردنەوہ لە نەفس و دەروون و بوونەوہ ر و گەردوون، و دەرهەنجامە راست و دروستەکانی زانست بە هیچ شیوەیە ک تووشی پیکدادان نابیت لە گەل ئەم پەيامە ی که پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- پێی هاتووہ.

لە شەریعەتی ئیسلامدا هیچ رەگەزیک یان گەلیک

تایبەتمەندی نییە بە سەر ڕەگەز و گەلێکی ترەو، بە لکو
 ھەموو لە پیش ھۆکمە شەرعییەکاندا یە کسان، و ھەموو
 مەرووفەکان لە بنچینەدا وەکو یەکن و فەزلی ھیچ ڕەگەز
 و پێست و گەلێک نییە بە سەر ئەوانی ترەو مەگەر بە پێی
 تەقوادی نەبێت، و پێغەمبەر موحەمەد -صلی اللہ علیہ
 وسلم- باسی ئەوێ کردووە کە ھەموو مندالێک لە سەر
 فیترەت لە دایک دەبێت، و ھیچ مەرووفێک بە گوناھبەری
 لە دایک نابێت یان میراتگری گوناھێ مەرووفێکی تر نییە.

لە شەریعەتی ئیسلامدا خوای گەورە تەو بەی داناو
 ئەمیش بریتییە لە: گەڕانەوێ مەرووف بۆ لای پەرورەدگار و
 وازھێنان لە تاوان و گوناھەکان، و مسوڵمان بوون و پەرەو
 کردنی ئاینی ئیسلام ھۆکارە بۆ لێخۆشبوون لە تاوانەکانی
 پێشووتر، و تەو بە کردن ھۆکارە بۆ لێخۆشبوون لە تاوانەکانی
 پێشووتر، و بۆیە پێویست ناکات مەرووف تاوانەکانی لای
 مەرووفێکی تر باس بکات و دانیاں پێدا بنێت، لە ئاینی ئیسلامدا
 پەرەوێندی نیوان مەرووف و خودا پەرەوێندییەکی راستەوخوێ
 و مەرووف پێویستی بە ھیچ کەسێک نییە بۆ ئەوێ بێتە
 ناوێ (واستە) لە نیوان ئەو و خودا بۆ ئەوێ خودا لە
 تاوانەکانی خۆش بێت، و ئاینی ئیسلام بەرز کردنەوێ مەرووف
 بۆ ئاستی خودایەتی (ئولوھییەت) قەدەغە دەکات، و نابێت

مرۆڤه‌كان بکړين به خودا وېه‌رستړين وه‌روه‌ها نابيت
بکړينه شه‌ريک وهاوبه‌شي خودا له په‌رستندا يان له
په‌روه‌ردگاريتيدا.

وئهم شه‌ريعه‌ته‌ي که پيغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د -صلي الله
عليه وسلم- هيناويه‌تي هه‌لوه‌شينه‌روه‌ي هه‌موو
شه‌ريعه‌ته‌کاني پيشووه، چونکه شه‌ريعه‌تي ئيسلام کوټا
شه‌ريعه‌ته له لايه‌ن خوداوه هه‌تاوه‌کو روژي قيامه‌ت، وبو
هه‌موو خه‌لکيه؛ بويه هه‌موو شه‌ريعه‌ته‌کاني پيشووي
هه‌لوه‌شانده‌وه ونابيت کرده‌وه‌يان پي‌بکړيت، هه‌روه‌کو چو‌ن
شه‌ريعه‌ته‌کاني پيشوو يه‌کتر يان هه‌لده‌وه‌شانده‌وه، وخودا
پاش ناردني پيغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د -صلي الله عليه وسلم- ته‌ن‌ها
ثاين وشه‌ريعه‌تي ئيسلام قبول ده‌کات، وهه‌رکه‌سيک شويني
ثاينکي تر بکه‌ويټ وپه‌يره‌وي بکات جگه له ثايني ئيسلام نه‌وا
له روژي قيامه‌تدا لي قبول ناکړيت وله دو‌راوان ده‌بيت،
وئه‌وه‌ي ده‌يه‌ويټ ورده‌کاريه‌کاني ئهم شه‌ريعه‌ته‌بزانيټ نه‌وا
با به دوايدا بگه‌رپيت له‌و کتېبه‌متمان‌ه پي‌کراوانه‌ي که ثايني
ئيسلام ده‌ناسين.

ثامانجي شه‌ريعه‌تي ئيسلام -هه‌روه‌کو ثامانجي هه‌موو
په‌يامه‌کاني تري خودا-؛ بريته له‌وه‌ي که مرؤف پله‌وپايه‌ي
به‌رز وبلند بيت نه‌ميش به‌وه‌ي که ته‌ن‌ها په‌روه‌ردگاري هه‌موو

بوونه وه ره کان به دلسۆزیه وه به ټرستیت به بی بریاردانی هیچ
 شه ریک وهاوبه شیک له په رستیدا، وئایی ئیسلام مروّف
 ئازاد ورزگار ده کات له به ندایه تی کردن بو مروّفه کان ومادده
 وشتومه ک وخورافیات.

شهریه تی ئیسلام بو هه موو شوین وسهرده میک
 ده گونجیت، وهیچ شتیکی تیدا نییه که دژی به رژه وهندییه
 ته ندروست وبه سووده کان بیت بو مروّف، چونکه له لایه ن
 خوداوه دابه زیندراوه که ده زانیت خه لکی پیوستان به چی
 هه یه، وخه لکی پیوستان به شهریه تیکی دروست هه یه له
 خودی خویدا، که دژیه کی تیدا نه بیت، وبو مروّفه کان گونجاو
 بیت، ومروّفه کان دایان نه هینابیت به لکو له لایه ن خوداوه
 دابه زیندرا بیت که خه لکی هیدایه ت ورتیموینی بکات بو
 ریگی راست وچاکه کاری، وئه گهر حوکم وبریار ببه نه وه بو
 لای شهریه ت ئه وا حال وگوزهرانیان باش ده بیت وپاریزراو
 ده بن له سته مکردن له یه کتر.

7- تیروانیی به ره له ستکارانی (دوژمنانی)

سه باره تی وشاهیدی بو دانیان

بیگومان هه موو پیغه مبه ریک به ره له ستکار ودوژمنی
 هه بووه که دژایه تیان کردووه و له سه ر ریگی
 بانگه وازییه که ی وه ستاون، وریگر بوون له خه لکی که باوه ری

پېښېنېت، وپېغه مبهري خودا موحه مه د - صلى الله عليه
 وسلم - دوژمنى زورى هه بوو له كاتى ژيانى وله پاش مردنېشى،
 وشاهېدى زوريان هه يه له سهرى - له و سهرده مه وله
 ئېستاشدا - كه پېغه مبهره، وئو په يامه ي كه پې هاتوو وه كو
 په يامى پېغه مبه رانى پېشووه - عليهم الصلاة والسلام -،
 وده زانن كه له سهر هق وراستىيه وئو هو كارانه ي كه رېگرن
 له به ره ئستكاران و دوژمنانى كه باوهرى پېښېنن برىتن له:
 خوشه ويستى ده سولات و پله وپايه يان ترسى كوومه لگا
 وشوېنكه وتوو ان له وهى كه لې هه لېگه رېنه وه، يان ترسى له
 ده ستدانى ئو سامانه ي ده ستى ده كه وېت به هوى ئو
 پله وپايه وده سولاته وه.

سوپاس و ستايش بو خواى په روه ردگارى هه موو
 جيهانيان.



پپرست

- ۲ پیغهمبه‌ری ئیسلام موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم-..... ۲
- ۱- ناوی وره‌چه‌له‌کی وئه‌و شارهی تئیدا له‌دایکبووه‌ وپه‌روه‌رده‌ وگه‌وره‌ بووه‌..... ۲
- ۲- هاوسه‌رگیریه‌کی پیروژ له‌گه‌ل ئافره‌تییکی پرخی‌ری خانه‌دانی گه‌وره‌..... ۴
- ۳- ده‌ستپیکردنی وه‌جی (سروش)..... ۵
- ۴- په‌یامه‌که‌ی..... ۱۵
- ۵- به‌لگه‌ ونیشانه‌ وئایه‌ته‌کانی پیغهمبه‌رایه‌تی..... ۱۹
- ۶- ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی که‌ پیغهمبه‌ر موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم-..... ۲۴
- ۷- تپروانیی به‌ره‌ه‌لستکارانی (دوژمنانی) سه‌باره‌تی وشاهیدی بۆ دانیان..... ۲۹



جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللفات



بيان الإسلام
Islam Made Clear

